

Lise møter en hun ikke vil møte

Lise er på vei hjem fra jobben og skal akkurat til å gå av bussen, da hun plutselig ser ham utenfor vinduet. Hun stopper på det nederste trinnet og blir skikkelig stresset. Passasjerene som kommer bak begynner å dytte henne i ryggen.

– *Hei du, har du tenkt å bli stående der i dag? Jeg skal også av,* roper en irritert dame.

Lise går av bussen, men blir stående. Er det mulig? Hun har ikke hørt et pip fra ham på sikkert to år.

Trodde nesten han hadde flyttet for godt, for hun så ham jo aldri noe sted. Ikke har hun hatt lyst til å møte ham heller. Eller forresten, hun både ville og ikke ville møte ham.

Men nå er han plutselig her, og Lise får sjokk. Hun har lyst til å gjemme seg blant de andre passasjerene. Men de er allerede forsvunnet i hver sin retning. Den sinte damen også. Og der kommer han mot henne. Hjelp!!

– *Hei Lise!* sier han og smiler.
– *Hei David,* sier Lise.

For det er David han heter. Eks-kjæresten til Lise. Og nå står han rett foran henne. Altfor tett oppi ansiktet hennes, egentlig. Lise får lyst til å rygge bakover. Men da havner hun jo i bilveien.

– *Lenge siden jeg har sett deg. Hvordan går det?* spør David.

– *Joda, det går fint,* svarer hun. Men hun smiler ikke. Ser bare bortover veien og later som om hun har det travelt.

– *Har naboen din fremdeles den der katta? Hva var det den het igjen? Monrad?*

– *Nei, Konrad,* sier Lise. *Og du da? Jeg hører du har vært på folkehøyskole.*

David svarer at han har hatt det supert på skolen. Han trengte å komme litt bort, forklarer han. Men nå er han ferdig og vet ikke helt hva han skal gjøre til høsten.

Lise nikker, men begynner å bli utålmodig. Hun vil ikke snakke mer med David.

